

tu qu' anamorat estàs
fa tans sigles de Granada...
—¿Sabrias donarme pàrer
de Boabdill y sa Moraima?...

II

Pastors qu' al Puig del Suspir (1)
pastoreu las vostras cabras,
que canteu las cent cançons,
que sabeu las cent rondallas...
—¿Sabrieu dirme qu' es va fer
del rey xich y sa Sultana?...

III

—La mora que tots busquem
era bella com las fadas
que las vetllas de l' istiu
als gorts de'l Genil se banyan...
—¡Ella hermosa, ell jovencell
eran amor y esperansa!...

IV

Que fe'is no se pot ser
aquest mon, la sort ho canta,
qu' ells perderen d' un sol glop
reyne, nom, honor y pàtria...
—¡Ves la fortuna que té,
se torna cara—girada!...

V

Sens fe, sens cor ni consol,
sens riquesas ni esperansa
de vergonya y de neguit
mori la bella Moraima...
—Mateix que mort una flor
sentint sobre l' hivernada.

VI

Anyoranla més que may,
desterrat que fôu a l' Africa,
lluïtat ab delit mori
qui no s' enterrà a l' Alhambra (2)
—¡Pobre del seus reyne, rey,
pobra reyna de Granada!...

EMILI PASCUAL AMIGÓ.

Granada, Mars de 1887.

(1)—*Suspir del Moro.* Se dona aquest nom al lloch en que Boabdil giranse envers la ciutat en qu' havia nascut, qu' havia sigut seva y que no havi de tornar a veure més en tota sa vida, li donà son suprèm adió que li valgueren de sa mare Aïça aquelles paraules: «Fas de de plorar co a dona, ja que no has tingut valor de defensarte com a home.»—(Tots los Historiadors Espanyols.)

(2)—Mori Boabdil a las riberas del Guadal-Hawit (riu de 13 esclaus) en la batalla donada pel *Califa de Fez, Muley Hamet el Bentmerin*, contra los estols barbies dels dos germans *Jerifes*, que li disputaban lo trono y se li guan aren, fundan l' actual dinastia del Marroch. So cadavre fou arrastrat per la corrent cap al mar le mateix qu' el del til-rey got *D. Rodich*, pel Gu. dalet. Estranya coincidencia.—(Lafuente, Alcántara, Alarcón)

SILUETAS LITERARIAS

I

FREDERICH SOLER.

Heus aquí 'l dramaturch catalá de més imaginació, de fecunditat veruaderament assombrosa, ens ha deixat dramas, *La Creu de la Masia; Senyora y Majora; Lis Euras del Mas;* tragedias, *Batalla de Reynas;* comedias, *Palots y Ganxos; L' Apotecari d' Olot;* sarsuclas, *Los pescadors de Sant Pol;* Lo plá de la *Boqueria;* apropió-its, *La butifarra de la llibertat; Las pilloas de Aollo-way;* pessas, *Per carta de mes; Cafè y Copa,* etc., etc.

Fundador del «Teatro Catalá,» doná, pot-ser inconscientment un grau impuls al regionalisme. Possehi veruaderas dots dramáticas y gran aptitut, al mateix temps, per produccions satiricas y xistosias, tot lo qual fá que fins eis seus adversaris reconguin lo sublim de la tasca qu' emprengué y las grans qualitats que possehia, sense las quals no haguera pogut sortir airós de son comés.

Se l' acusá d' alguns defectes; mes la enlluernadora llum del geni d' en Soler, fá que passin desapersebuts al costat de las grans beliasas que en totas sas obras se troban.

.

¡¡Descansi en pau!!

II

LARRA

(Fragments d' una Biografia.)

.

Digne sucesor d' en Mesonero Romanos, en Larra está també dotat, y encara potser ab major grau, d' aquella sátira finíssima, picant pero no grollera.

Tots han llegit, per lo menos, *Yo quiero ser cómico,* y *El castellano viejo.* En aquest género, ningú encara s' ha elevat a la al-